

Uchwała Komisji Habilitacyjnej z 11. maja 2022
powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauk fizycznych
wszczętym na wniosek dr. Macieja Romana Molasa

§ 1

Komisja habilitacyjna, powołana przez Radę Naukową Dyscypliny Nauki Fizyczne Uniwersytetu Warszawskiego uchwałą nr 167 z dnia 10 stycznia 2022, działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jednolity: Dz. U. z 2022 r. poz. 574 z późn. zm.) oraz uchwały nr 481 z dnia 16 października 2019 r. Senatu Uniwersytetu Warszawskiego, po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku, stwierdza, że aktywność naukowa oraz osiągnięcia naukowe Kandydata stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauk fizycznych i wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania dr. Maciejowi Romanowi Molasowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki fizyczne, uznając spełnienie przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 1-3 wskazanej ustawy.

Uzasadnienie: załącznik nr 1 do niniejszej uchwały zawierający uzasadnienie stanowi jej integralną część.

§ 2

Na niniejszą uchwałę nie przysługuje zażalenie. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

.....
/Prof. dr hab. Tomasz Wojtowicz,
Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej/

Załącznik nr 1 do uchwały
(uzasadnienie opinii zawartej w uchwale)
Komisji Habilitacyjnej powołanej w postępowaniu
w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauk fizycznych
wszczętym na wniosek dr. Macieja Molasa

Komisja Habilitacyjna powołana w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauk fizycznych wszczętym na wniosek dr. Macieja Molasa (dalej zwana Komisją) stwierdza, że aktywność naukowa oraz osiągnięcia naukowe stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny nauk fizycznych i wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania dr. Maciejowi Molasowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki fizyczne. W szczególności Komisja uważa, że zostały spełnione przesłanki warunkujące nadanie stopnia doktora habilitowanego, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jednolity: Dz. U. z 2022 r. poz. 574 z późn. zm.).

Poza naturalnie spełnioną przesłanką dot. posiadania stopnia doktora, Komisja zauważa, że przesłanka dotycząca posiadania osiągnięć naukowych, szczególnie tych uzyskanych po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiących znaczny wkład autora w rozwój dyscypliny nauk fizycznych jest spełniona bowiem:

- 1) **Dr Maciej Molas jako jedno z osiągnięć przedstawił cykl publikacji powiązanych tematycznie.** Świadczy o tym poniższa opinia z recenzji profesora Grzegorza Karczewskiego: „jak pokazuje powyższy przegląd, rozprawa habilitacyjna dr. Macieja Molasa jest (...) monotematyczna — dotyczy właściwie jednego typu materiałów półprzewodnikowych — cienkich warstw dichalkogenków metali przejściowych i jednego typu własności materiałowych — właściwości optycznych związanych z ekscytonami”. Również profesor Czesław Skierbiszewski zaznacza w swojej opinii powiązanie tematyczne publikacji w przedstawionym cyklu nadmieniając „Osiągnięcie naukowe jest opisane na podstawie serii tematycznie powiązanych publikacji dotyczących kompleksów ekscytonowych w cienkich warstwach półprzewodnikowych dichalkogenków metali przejściowych”.
- 2) **Wkład przedstawionego cyklu w rozwój nauk fizycznych jest znaczny.** Profesor Leszek Bryja zauważa, iż prace wchodzące w skład cyklu „stanowią znaczny wkład w badania podstawowych własności monowarstw dichalkogenków metali przejściowych”. Ponadto w jego ocenie „najważniejsze wyniki habilitanta zostały opublikowane w dwóch artykułach w Physical Review Letters, które dostarczyły istotnych informacji nt. ekscytonów ciemnych, których rekombinacja promienistą jest zabroniona ze względu na zasadę zachowania spinu, jak i informacji o rydbergowskiej serii ekscytonowej ekscytonów jasnych”. Podobnie uważa też prof. Mariusz Zdrojek, który, pisząc o tychże pracach, podkreśla, iż „cykl prac przedstawiony przez habilitanta pokazuje szereg nowych wyników, które wnoszą nowe argumenty do zrozumienia zagadnień oddziaływań nośników w materiałach o strukturze dwuwymiarowej”. W związku z tym prof. Mariusz Zdrojek konkluduje „w szczególności

należy zwrócić uwagę na przedstawione przez habilitanta badania dotyczące ciemnych ekscytonów w materiałach warstwowych. Uważam, że osiągnięcie dr Molasa stanowi wybitny i wyróżniający się wkład w rozwój fizyki ciała stałego i dyscypliny nauki fizyczne”.

- 3) **Wkład dr. Macieja Molasa w powstanie cyklu jest istotny.** Profesor Czesław Skierbiszewski w swojej recenzji pisze, że „publikacje [z cyklu] są wieloautorskie - dr Maciej Molas jest pierwszym autorem sześciu z nich. W publikacji MM2 jest ostatnim, autorem. We wszystkich pracach jest autorem korespondencyjnym”. Profesor Grzegorz Karczewski z kolei nadmienia iż, „Profesor Potemski wspomina o swojej roli jako inicjatora badań. Wynika z tego że wkład Habilitanta w powstanie publikacji cyklu habilitacyjnego polegał przede wszystkim przeprowadzenie większości raportowanych pomiarów, opracowaniu wyników i pisaniu publikacji” — tym niemniej, prof. Karczewski pisze dalej: „Habilitant miał również istotny wkład w opracowanie koncepcji i zaplanowania badań”.
- 4) Dr. Maciej Molas posiada także, oprócz omówionego powyżej cyklu publikacji, szereg innych istotnych osiągnięć naukowych, o czym świadczy m.in. duża całkowita ilość jego publikacji, spoza ścisłej tematyki głównego osiągnięcia, przedstawionych w „Wykazie osiągnięć naukowych”.

Tym samym spełnione jest kryterium określone w Art. 219.1 ppkt 2). Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jednolity: Dz. U. z 2022 r. poz. 574 z późn. zm.)

Również kryterium określone w ppkt 3) Art. 219.1 Ustawy dotyczące (szeroko rozumianej) istotnej aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej instytucji naukowej zostało spełnione, gdyż m.in.:

- 1) **Dr Maciej Molas wykazuje się znaczącą aktywnością naukową.** Profesor Leszek Bryja, odnosząc się do liczby cytowań prac habilitanta (ok. 1200 cytowań prac opublikowanych po uzyskaniu stopnia doktora, po wyłączeniu autocytowań) oraz indeks Hirscha (19), podkreśla w swojej recenzji, że „są to bardzo dobre wyniki na tym etapie kariery naukowej i świadczą o tym, że prace dr. Macieja Molasa są zauważane przez społeczność naukową.” Podobnie profesor Grzegorz Karczewski ocenia, że „Biorąc pod uwagę stosunkowo krótki staż pracy naukowej Habilitanta podkreślić trzeba, że jego dotychczasowy dorobek naukowy jest imponujący, daleko wykraczający ponad średni dorobek habilitantów. (...) Imponująca jest również średnia liczba cytowań jego prac, równą 25.32 cytowań na publikację”. Profesor Karczewski konkluduje: „dotychczasowy dorobek publikacyjny znacznie przekracza warunki stawiane zazwyczaj kandydatom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego”.
- 2) **Dr Molas prowadził swoje badania nie tylko w macierzystej jednostce naukowej, jaką jest Uniwersytet Warszawski, ale także we Francji oraz w Wielkiej Brytanii.** W latach 2010 – 2014 wykonywał On pracę doktorską w ramach umowy o wspólnej opiece doktorskiej (cotutelle) pomiędzy Uniwersytetem Warszawskim i Uniwersytetem w Grenoble. Następnie w latach 2014 - 2017 odbył 35-cio miesięczny staż podoktorski w Narodowym Laboratorium Silnych Pól Magnetycznych w Grenoble, a w latach 2018 -2019 przebywał na 6-cio miesięcznym pobycie w Narodowym Instytucie Grafenowym na Uniwersytecie w Manchesterze.

- 3) **Działalność dydaktyczna dr. Macieja Molasa jest znacząca.** Profesor Leszek Bryja podkreśla w swojej opinii, iż „z działalności dydaktycznej zasługuje na wyróżnienie, że był opiekunem trzech prac magisterskich i promotorem pomocniczym w czterech pracach doktorskich”. Podobnie profesor Mariusz Zdrojek jest zdania, że „osiągnięcia dydaktyczne dra Molasa, oceniam dość wysoko i dobrze odzwierciedlające pozycję nauczyciela akademickiego nad Wydziale Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego”.
- 4) **Działalność organizacyjna i popularyzatorska dr. Macieja Molasa jest istotna.** Profesor Leszek Bryja zaznacza w recenzji, że dr Molas „aktywnie włącza się w popularyzację nauki zarówno w ramach Ogólnopolskiego Konkursu Fizycznego jak i Festiwalu Nauki”. Profesor Mariusz Zdrojek zaznacza w recenzji, że „od 2019 roku dr Molas bierze również aktywny udział w życiu Wydziału Fizyki UW, będąc członkiem Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Fizyczne”.

/Przewodniczący Komisji: prof. dr hab. Tomasz Wojtowicz/